

ת"פ 3856/04/11 - מדינת ישראל נגד מנחם פלק, יוסף שיטרית, עקיבא פנחס הכהן-זוכה

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 3856-04-11 מדינת ישראל נ' פלק ואח'

בפני כבוד השופטת נאוה בכור
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. מנחם פלק
2. יוסף שיטרית
3. עקיבא פנחס הכהן-זוכה

הנאשמים

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד נעמי משה

ב"כ הנאשם 1 עו"ד אלירן אשכנזי ממשרד עו"ד עדי קידר

אין הופעה לנאשם 1

הנאשם 2 בעצמו וב"כ עו"ד מירב נוסבוים בשם עו"ד שרון גואטה

גזר דין

1. נאשמים 1 ו-2 (להלן: "הנאשמים") הורשעו לאחר שמיעת ראיותבכתב אישום מתוקן כדלקמן:

נאשם 1 הורשע בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו על פי סעי' 275 לחוק העונשין תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").

נאשם 2 הורשע בניסיון תקיפת שוטר, על פי סעי' 273 + 25 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

2. מתסקיר שירות המבחן בעניינו של **נאשם 1** מיום **21.4.15** עולה כי הינו בן 35, מתגורר ביישוב ארעי בשומרון, ועובד כעצמאי בתחום המסגרות.

נולד וגדל בקיבוץ יבנה, התקשה בלימודיו מגיל צעיר, ולא פירט אודותם, והוא מציג גישה ביקורתית כלפי

עמוד 1

מערכת החינוך על שלא ידעה להתמודד עמו.

בתיכון נשלח ללמוד בבי"ס מקצועי בתנאי פנימייה והדבר נחוה על ידו כחוסר יכולת של המערכת להתמודד עמו, ופגע בדימויו העצמי.

הוא התקשה להסתגל למסגרת הפנימייה אך כיום מכיר בניסיון החיים החיובי שחוה בה. סיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות חלקית ותעודת מקצוע בתחום המכניקה.

התגייס לצבא ושירת שירות צבאי מלא בחיל ההנדסה כשבתחילת שירותו חווה תסכול משיבוצו -נוכח הרגשתו כי כל חבריו מהקיבוץ התגייסו לסיירות- אך גם לגבי חוויה זו מבין כיום כי ההתנסות הייתה חיובית עבורו.

לאחר שחרורו עבד בקיבוץ ובהמשך טס לטיול ארוך. כשחזר עבד בעבודות מזדמנות וגר במקומות שונים במשך השנים.

בשנים אחרונות חזר בתשובה וכיום משתייך לחסידות ברסלב. משנת 2008 עובד כמסגר באופן עצמאי ולומד לימודים תורניים באופן עצמאי ובחברותא.

השירות התרשם כי כיום מממוקד בעולמו הרוחני והתורני, ומתקשה להתייחס לדברים שאינם קשורים לעולם זה.

מתקשה לתת אמון בשירות ולשתף בפרטים שונים בקורות חייו, אך ניכר כי בפגישה השנייה- היה מפויס יותר ושיתף בחייו. ייתכן כי במצבי לחץ עלול לנהוג באופן אימפולסיבי, שעלול להיתפס כתוקפני ע"י סביבתו. בשיקוף שנעשה לו לדברים- מסר כי מודע לכך אך נמנע מקבלת עזרה חיצונית לקשייו. ,

הוא הבן הרביעי במשפחת מוצאו, מבין 6 אחים ואחיות.

אביו בן 70, עובד בתחומים שונים בקיבוץ, וכשהיה בן 50 עבר אירוע מוחי שנחוה באופן קשה ע"י נאשם 1 שראה את אביו סובל מקשיים גופניים וקוגניטיביים לאחר המקרה. כיום אביו מוגבל בתנועותיו אך מתפקד ועובד באופן מלא.

אמו כבת 62, עובדת במתפרה בקיבוץ. מתאר קשרים תקינים עם בני משפחתו.

מגיליון רישומו הפלילי עולה כי אין לו עבר פלילי.

בהתייחסותו לעבירה דנן- מתאר כי שבועות ספורים לפני האירוע עבר להתגורר באזור. בעת האירוע שמע מהומה ובאופן אינסטינקטיבי הלך לראות במה מדובר. לדבריו נעצר ללא כל התגרות מצדו בשוטרים, ולא התנגד למעצר באופן אלים.

השירות התרשם כי הנאשם 1 חווה עצמו כקורבן לסיטואציה בה לתחושתו לא לקח חלק פעיל, ומתקשה לראות בעייתיות בהתנהלותו. מסביר בהתנהלותו כתגובה להתנהגות השוטרים כלפיו, ולא לוקח אחריות על שארע.

עם זאת, התרשם השירות כי ההליך הלילי מהווה גורם מרתיע עבורו וכיום יודע לדבריו להתרחק מהמולות שלא קשורות אליו.

גורמי סיכוי לשיקומו- הנאשם רווק ועובד באופן עצמאי, משתדל לקיים אורח חיים התואם את אמונות והשקפתו, ללא עבר פלילי, והיותו של הליך זה מהווה גורם מרתייע עבורו.

גורמי הסיכון בעניינו- מגיל צעיר חווה קשיים לימודיים, בהמשך עבר למסגרת מקצועית בניגוד לרוב בני גילו בקיבוץ, וחווה פגיעה בדימויו העצמי. התקשה לתת אמון בשירות ולשתף בקשייו וחיו, ועל כן אין בידי השירות את התמונה המלאה בנוגע לרקע המשפחתי בו גדל ונסיבות חייו, במהלך השנים מתקשה לייצר יציבות בחייו, ממעיט מחלקו בעבירה ונוטה למיקוד שליטה חיצוני בכך שמאשים את השוטרים שנקלע לסיטואציה משפטית ומתקשה לבחון את התנהלותו ולהתמודד עם קשייו.

במצבי לחץ הנאשם עלול לנהוג באימפולסיביות ובאופן הנתפס כתוקפני ע"י הסביבה, אך הוא שולל מוכנות להשתלב בהליך טיפול במסגרת השירות.

לגבי הרשעתו בדין - התלבט השירות - הואיל ומחד גיסא נאשם 1 ממזער מחלקו בביצוע העבירה ומסרב להשתלב בטיפול שליטה בכעסים, ובמצבי לחץ עלול לפעול באימפולסיביות. מאידך, אין לו עבר פלילי, והינו בעל דימוי עצמי נמוך וקשיים אישיים נוספים שעושה מאמץ לתפקד באופן תקין- באופן שאי הרשעה תחזק את אמונו בעצמו כאזרח נורמטיבי ושומר חוק ותסייע לו לבסס חווית אמון במוסדות המדינה.

לאור האמור המליץ השירות לשקול ביטול הרשעה, לצד צו של"צ בהיקף של 180 שעות, ולחילופין- ככל שההרשעה תישאר עלה כנה- עונש מאסר מותנה וקנס.

3. מתסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם 2 מיום 26.4.15 עולה כי הינו כבן 26, נשוי ואב לשני ילדים בגילאי 5 ו-7. עובד במדידות ומתגורר בהר ברכה.

סיים 12 שנות לימוד במסגרות חרדיות ובהמשך למד לימודים תורניים בישיבה דתית- לאומית ביד בנימין במשך שנתיים.

בהיותו בן 18.5 התחתן, מתאר יחסים זוגיים תקינים.

שימש אברך בכולל, ובהמשך עשה שירות אזרחי במשך שנה כמדריך ומורה אישי לנוער בסיכון (הוצג אישור).

עבד בייצור והפצה של מוצרי תזונה טבעיים במכולת בישוב יצהר.

במכתב מבעל המכולת נכתב כי הנאשם עבד במקום כשנתיים בצורה מסודרת, הגיע בזמן ושמר על יציבות, וביצע משימותיו ביעילות רבה- בסידור המקום, הזמנת סחורות, ניהול הצוות ושירות לקוחות.

תארו כעובד מסור, אחראי ואמין בעל דרך ארץ ונעים הליכות, בעל יחס חם כל אחד שהשרה אווירה נעימה סביבו.

מספר חודשים עבד עם אביו בתחום המדידות ומתעתד לדבריו להתמקצע בתחום זה.

משפחת מוצאו כוללת הורים ושישה ילדים בגילאי 24-43, כשאביו בן 67 עובד כמודד מוסמך, ואמו בת 63

גמלאית של משרד החינוך וחולה כיום בסרטן.

עולה תמונה של משפחה נורמטיבית ומתפקדת שסיפקה עבורו בטחון רגשי וכלכלי.

מגיליון רישומו הפלילי עולה כי העבירה דנן הינה ראשונה ויחידה בעניינו.

ביחס אליה- תיאר את נוכחותו במקום על רקע רצונו לצפות בהתרחשות שארעה בין השוטרים לתושבי המקום, הכחיש כי ניסה לתקוף או לירות על השוטר ולדבריו התקיים שיח בינו לשוטר שניסה למנוע את מעברו ליד הג'יפ המשטרתי והוא נשף כביטוי למרמור ותסכול.

לאור זאת, ביטא תחושה מסוימת של חוסר צדק ביחס לאופן בו פורשה הסיטואציה והתנהלות השוטרים בהליך המשפטי. תאר כי כיום השלים עם כך ואינו חש כעס. גם במהלך האירוע התנהל מתוך אמון כי הדברים יתבררו בצורה הראויה, ולכן לא ניסה לבטא התנגדות נוספת או להיגרר לעימות.

אינו משתייך לגרעין אידיאולוגי או דתי קיצוני ביישוב.

השירות התרשם כי נוכחותו והתנהלותו באירוע נבעו מתוך סקרנות ורצון ילדותי מעט לצפות במתרחש, במהלכו נקלע לשיח והתנהלות מול השוטר, וכי הוא מחזיק בעמדות חברתיות חיוביות המכבדות את החוק ואת רשויות החוק, מתוך אמון ותחושת שייכות לחברה, ולא התרשם מדפוסים מחשבתיים או התנהגותיים אלימים ובעייתיים.

הערכת השירות היא כי נאשם 2 מקיים אורח חיים נורמטיבי, מתפקד באופן תקין מבחינה תעסוקתית ומשפחתית, באופן המשקף סיכויי שיקום.

ברקע למעורבותו מידה של ילדותיות וחיפוש אחר ריגוש שהביאוהו לנוכחות בסביבה של התרחשות בעייתית, באופן המשקף סיכון להישנות העבירה.

לאור האמור, ועל מנת למנוע פגיעה באפשרויות תעסוקה עתידיות המליץ השירות על חזרה מהרשעה וענישה מוחשית חינוכית במסגרת צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 180 שעות במסגרת המועצה האזורית שומרון בעמותת "סנה יעקב" בתפקיד חונך לילדים ונוער.

4. בטיעונו לעונש טען ב"כ המאשימה כי **נאשם 1** הורשע בהפרעה לשוטר בכך שבהיותו אזוק בניידת טיפס על השוטר והתפרע. **נאשם 2** הורשע בניסיון לתקיפת שוטר בכך שירק לעברו אך לא הוכח כי פגע בו.

הפגיעה בערכים מוגנים היא ביכולתה של המשטרה לבצע את מלאכתה ולהשליט סדר, פגיעה בכבוד שם שוטרים, בעיקר נוכח מעשה היריקה, כל זאת בתגובה לפעולה לגיטימית של המשטרה שלא כוונה כנגד מי מהנאשמים, ולאחרונים לא היה כל עניין אישי בפעולת המשטרה.

מתחם העונש ההולם הינו זהה לגבי שתי העבירות ונע בין מע"ת למאסר בעבודות שירות ברף התחתון של מספר חודשים.

בהתחשב בעברם הנקי של הנאשמים יש להשית עונשים ברף הנמוך של המתחם.

הנאשמים נשלחו לקבלת תסקירים בעניינם לצורך בחינת שאלת אי הרשעה:

לגבי נאשם 1 - לא לוקח אחריות על מעשיו עד היום, ומתקשה לראות בעייתיות בהתנהלותו.

שני תנאי ההלכה הפסוקה לאי הרשעה אינם מתקיימים בעניינו, היינו סוג העבירה וקיומה של פגיעה קונקרטי באפשרות שיקומו של הנאשם.

נאשם 1 סירב להשתלב בטיפול שליטה בכעסים, ועל כן אין אפיק שיקומי בעניינו, וכן הוא משמש כעצמאי ולכן אין כל פגיעה קונקרטי ויש להשאיר את הרשעתו על כנה.

לגבי נאשם 2 - יריקה כלפי שוטר מהווה מעשה מכוער שמבטא זלזול עמוק בשלטון החוק ולאור פסיקת בימ"ש העליון אין עבירה זו יכולה להסתיים באי הרשעה. אף פגיעה קונקרטי

בשיקומו אינה מתקיימת בעניינו כיוון שעובד במדידות אצל אביו, וטענה בעלמא בדבר פגיעה עתידית אינה יכולה למשמש עילה לביטול הרשעה.

הפסיקה שהוגשה ע"י ב"כ נאשם 2 מאובחנת באופן מהותי מעניינו הואיל ושם מדובר בשני מקרים בהם היה הסדר בכפוף לתסקיר חיובי, וכן נסיבות אישיות שונות בתכלית- כגון נאשם שלוקה תסמונת טורט.

לאור האמור מתבקש בימ"ש להותיר את הרשעות הנאשמים על כן, ולהשית עליהם עונש במדרג הנמוך של המתחם לצד קנס.

ב"כ נאשם 1 טען לעונש כי יש לאמץ את המלצות התסקיר.

הנאשם נעדר הרשעות קודמות, היה עצור 3 ימים בתיק ולאחר מכן שהה חודש וחצי במעצר בית מוחלט ולאחר מכן תקופה ארוכה במעצר יישובי.

נסיבות אירוע זה הן בעייתיות כיוון שנסיבות מעצרו של נאשם 1 אינן ברורות-כיצד נאזק והוכנס לרכב, מהי עילת המעצר, ועל כן יש לחרוג ממתחם הענישה בעניינו.

התסקיר סוקר בעניינו של נאשם 1 נסיבות חייו וקשייו, ולמרות זאת והמעבר בין מסגרות הוא סיים לימודיו והצליח להשיג תעודה מקצועית והתגייס לשירות צבאי כלוחם בהנדסה קרבית.

עבר שינוי דרמטי בחייו וקבע מושבו בשומרון נוכח הרצון להתבודד בהתאם למשנה הרוחנית ותורנית אליה התחבר, ובמקביל עובד ומקפיד מאוד בעבודה וזה מאזן אותו ונותן לו יציבות כפי שמפורט בתסקיר.

הנאשם חזר בפני השירות על עדותו בבימ"ש, לפיה הגיע למקום האירוע בהיותו תושב המקום, ואין לראות בדבריו כהכחשה אלא תסכול ועל כן קושי מסוים בלקיחת אחריות.

מדובר באירוע משנת 2011, בחלוף זמן של 4 שנים, כאשר לפי התסקיר גורם הסיכון בעניינו של נאשם 1 הוא ייחודי כיוון שמדבר על פרשנות ע"י הסביבה ולא באלימות מצד הנאשם. השירות מעריך כי נוכח אורח חייו הייחודי, הרי שדימויו העצמי הוא בעל משקל ועל כן ממליץ להימנע מהרשעה בעניינו. כמו כן הנאשם עושה מאמצים להמשיך ולתפקד בצורה נורמטיבית.

הפסיקה שהגישה המאשימה מאובחנת מענייננו כי שם מדובר בנאשם בעל עבר פלילי משמעותי.

כתב האישום מלמד כי הנאשמים לא תכננו להגיע למקום ולא הגיעו באופן יזום אלא גרים ביישוב ונקלעו לזירה, כאשר סערת הרגשות בה היו תרמה לאירוע.

לאור האמור בימ"ש מתבקש להימנע מהרשעה בעניינו של נאשם 1, ולחילופין- להסתפק בענישה צופה פני עתיד.

ב"כ נאשם 2 טענה לעונש כי הינו בן 26, ללא עבר פלילי וללא תיקים פתוחים נגדו.

העבירה בוצעה עת היה כבן 22 בלבד, ניהל הוכחות וזוכה מחלק משמעותי מהמיוחס לו בכתב האישום, כשנתרה עבירת ניסיון תקיפת שוטר שבאה לידי ביטוי בתנועת יריקה על שוטר שלא פגעה בו.

הנאשם סיים 12 שנות לימוד, המשיך בלימודים תורניים, ומהתסקיר בעניינו עולה כי הוא אדם חיובי, שתפקודו נורמטיבי, נשוי ואב לשני ילדים קטינים, התנדב בשירות האזרחי כמדריך לנוער בסיכון, עובד לפרנסתו ותואר ע"י מעסיקיו כעובד מסור אחראי ואמין.

מנסיבות ביצוע העבירה עולה כי בהיותו תושב המקום, הגיע לאירוע עקב התקהלות ומתוך המהומה ומספר מעורבים גדול- נותר נאשם 2 עם תנועת היריקה כלפי השוטר.

מהתסקיר עולה כי אין כל אינדיקציה לכך שהנאשם משתייך לגרעין אידיאולוגי קיצוני ולא כל שכן- אינו מהווה רקע לעבירה.

השירות התרשם כי הנאשם מחזיק בנורמות חברתיות חיוביות, ללא דפוסים אלימים ובעייתיים. כיום עובד אצל אביו כמודד ומתעתד להיות מודד מוסמך, ויש בהרשעה כדי לפגוע בעתידו התעסוקתי.

השירות המליץ להימנע מהרשעתו ולהשית עליו של"צ בהיקף של 180 שעות.

מלכתחילה לא היה מקום להגיש כתב אישום נגד נאשם 2 בנסיבות בהן באירוע המוני עשה תנועת יריקה כלפי שוטר, דבר שהווה מעשה שולי זניח באירוע.

בהתאם לסעיף 40א(ט) לחוק, יש לקחת בחשבון שלא נגרם נזק, את העדר התכנון, חלקו הקטן של נאשם 2 באירוע.

מתחם העונש ההולם נע בין אי הרשעה לעבודות שירות של מספר חודשים, כשמעשה הנאשם מצויים ברף התחתון בשל נסיבות לפי סעיף 40א לחוק, לפיהן נגרמה לו פגיעה בשל גילו הצעיר, התנהגותו החיובית ותרומתו לחברה, וחלוף הזמן הניכר.

ישנה פסיקה לפיה גם מקום בו תנאי הלכת כתב לא מולאו בימ"ש נמנע מהרשעה הואיל וזו היא התוצאה הנכונה באותן נסיבות (הוגשה פסיקה).

לאור האמור, מתבקש בימ"ש להימנע מהרשעתו של נאשם 2 ולאמץ את המלצות שירות המבחן.

נאשם 1 הוסיף כי נקלע לסיטואציה שלא ידע מה קורה בה, וכל התנהגותו הייתה אינסטינקטיבית. הוכנס לניידת אך לא ישב על השוטר. יכול להיות שלא כיבד את השוטר.

הוא סבל בתקופה הרלוונטית, בין היתר בגלל שלא עבד, כבר אינו מתגורר ביישוב, ועברו עליו הרבה דברים במהלך החיים שהשפיעו עליו באופן משמעותי.

5. הכרעה

בבסיסו של תיק זה - עימות שנתגלע בין שוטרים לקהל מתיישבים ביישוב הר ברכה, על רקע ביצוע צו מעצר ביישוב, במהלכו נעצר **נאשם 1**, הוכנס לניידת, ושם הפריע לשוטר זכריה במילוי תפקידו בכך שהתפרע וטיפס עליו בהיותו אזוק, ובהמשך האירועניסה **נאשם 2** לתקוף את השוטר זכריה בכך שביצע תנועת יריקה לעברו.

כיום, ולאחר תיקון החוק, העיקרון המנחה בענישה הינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (**סעיף 40ב לחוק**).

מעשיהם האמורים של הנאשמים מהווים פגיעה של ממש בערכים חברתיים מוגנים של שמירה על הסדר הציבורי ושלטון החוק, לצד הצורך בהגנה על אלו האמונים על שמירה זו והעושים מלאכתם בשירות רשויות אכיפת החוק.

מתחם העונש ההולם לכל אחת מהעבירות בהן הורשעו הנאשמים, בנסיבות אלה, נע בין מאסר מותנה למספר חודשי מאסר בעבודות שירות (**סעיף 40ג(א) לחוק**).

בחינת נסיבות העבירות דנן לצד נסיבותיהם של הנאשמים (**סעיפים 40ט(א) ו-40יא לחוק**), מעלה כי יש להשית עליהם עונש ברף התחתון של מתחם הענישה.

בחינת נסיבות הקשורות בביצוע העבירות מעלה כי הנאשמים לא תכננו את מעשיהם (**סעיף 40ט(א)(1) לחוק**), אלא הגיעו באקראי למקום האירוע בעטיה של ההמולה ששררה במקום.

בנוסף, הנאשמים לא גרמו לנזק פיזי לשוטר זכריה (אדרבא- היה זה נאשם 1 שנחבל בפניו), או למי מהשוטרים במקום, ובחינת מעשיהם מעלה כי אף לא צפוי היה להיגרם נזק שכזה - נוכח זיכויו של נאשם 1 מחלקם הארי

של מעשי האלימות המיוחסים לו בכתב האישום, והיותו אזוק בניידת ומוגבל בתנועה וביכולתו לפגוע בשוטר, והעובדה כי נאשם 2 הורשע ביריקה (**סעיף 40ט(א)(3) ו(4) לחוק**).

עם זאת, למעשה היריקה נודעו השלכות רגשיות ונפשיות ממשיות, בעיקר מערכת היחסים הרגישה מלכתחילה בין האוכלוסייה היהודית לשוטרים וחיילים באזור יהודה ושומרון, ועל כן אין להקל ראש בעלבון שמגלם בתוכו מעשה זה- הן כלפי השוטר עצמו והן כלפי המשטרה כארגון.

מנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות עולה כי הנאשמים הינם בחורים צעירים, בני 35 ו-26, נעדרים עבר פלילי, שזוהי להם הסתבכות יחידה וראשונה עם החוק (**סעיף 40יא(11) לחוק**).

ברקע למעשיו של **נאשם 1** עומדת שאלת התנהלותה של המשטרה כלפיו הן בנוגע לנסיבות מעצרו והן בנוגע לעילת המעצר, כפי שפורט בהכרעת הדין בעניינו (עמ' 30 להכרעת הדין), באופן שיש בו כדי לשמש לו לקולא במובן מסוים **בהתאם לסעיף 40יא(9) לחוק**, ומבלי להקל ראש במעשיו ובחומרם.

מהתסקיר בעניינו של **נאשם 1** עולה כי ניהל אורח חיים נורמטיבי עובר לאירוע נשוא כתב האישום, וכי חרף קשייו בצעירותו להסתגל למסגרות חינוך - סיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות חלקית ותעודת מקצוע בתחום המכניקה, התגייס לצבא לחיל ההנדסה, ובהמשך -חזר בתשובה וכיום עובד כעצמאי בתחום המסגרות (**סעיף 40יא(7) לחוק**).

עוד עולה מהתסקיר כי ההליך הפלילי הנוכחי היווה עבורו גורם מרתיע, וכי הוא עושה מאמצים לתפקד באופן תקין.

בנסיבות אלה, המליץ השירות על ביטול הרשעתו והטלת של"צ, חרף העובדה כי הרשעה לא תפגע כיום באופן קונקרטי בפרנסתו, בעיקר בשל היותו בעל דימוי עצמי נמוך ומאמציו לתפקד באופן תקין -באופן לפיו ענישה זו תחזק את האמון בעצמו.

עם זאת, השירות התרשם כי במצבי לחץ נאשם 1 עלול לנהוג באופן אימפולסיבי, שעלול להיתפס כתוקפני ע"י סביבתו, והוא שולל מוכנות להשתלב בהליך טיפולי של שליטה בכעסים.

בנוסף, בהתייחסותו לעבירה דנן - נאשם 1 תופס עצמו כקורבן בסיטואציה, מתקשה לראות בעייתיות בהתנהלותו ולא לוקח אחריות על שארע וממזער חלקו באירוע (**סעיף 40יא(4) לחוק**).

בכל הנוגע ל**נאשם 2**, הרי שמדובר בבחור צעיר כבן 26, נשוי ואב לשני ילדים קטינים, שכיום עובד במדידות עם אביו ואף מתעתד להתמקצע בתחום זו.

השירות התרשם כי נאשם 2 מחזיק בעמדות חברתיות חיוביות המכבדות את החוק ואת רשויות החוק, נעדר

דפוסי מחשבה או התנהגות אלימים או בעייתיים, וכי הוא מקיים אורח חיים נורמטיבי, מתפקד באופן תקין מבחינה תעסוקתית ומשפחתית, באופן המשקף סיכויי שיקום (**סעיף 40א(7) לחוק**).

עם זאת, בדומה לנאשם 1, ולמרות שתיאר כי כיום השלים עם כך ואינו חש כעס ואינו משתייך לגרעין אידיאולוגי או דתי קיצוני ביישוב, הרי שאף **נאשם 2** אינו לוקח אחריות למעשיו, מכחיש כי ניסה לתקוף או לירוק על השוטר, מסביר כי נשף כביטוי למרמור ותסכול, ובכך ביטא תחושת חוסר צדק ביחס לאופן בו פורשה הסיטואציה והתנהלות השוטרים (**סעיף 40א(4) לחוק**).

בעניינו העריך השירות כי ברקע למעורבותו מידה של ילדותיות וחיפוש אחר ריגוש שהביאוהו לנוכחות בסביבה של התרחשות בעייתית, באופן המשקף סיכון להישנות העבירה.

בסופו של יום, המליץ השירות על הימנעות מהרשעתו והטלת של"צ, וזאת על מנת למנוע פגיעה באפשרויות תעסוקה עתידיות.

ייאמר כי לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים בעניינם של הנאשמים לאור נסיבות ביצוע העבירה, וחומרת המעשים מחד, ומאידך- העדר עברם הפלילי, זיכויים מחלקם הארי של המעשים שיוחסו להם בכתב האישום, וחשיבותו של הליך השיקום בעניינם -מצאתי כי נכון וצודק בנסיבות אלה להותיר את הרשעתם על כנה, אולם יש מקום להשית עונשם ברף התחתון של מתחם הענישה, ואף לחרוג ממנו לקולא מטעמי שיקום בהתאם **לסעיף 40ד(א) לחוק**.

אין להתעלם מכך שמהאמור עולה כי הנאשמים אינם נוטלים אחריות מלאה על מעשיהם וטרם הפנימו את מלוא חומרתם, ובכלל זה סירב נאשם 1 להשתלב בהליך טיפולי מתאים בהתאם להמלצת השירות (**סעיף 40א(4) לחוק**).

הגם שבנסיבות אלה ביכרו הנאשמים לנהל משפטם עד תום (**סעיף 40א(6) לחוק**), הרי שאין בכך כדי לשמש לחומרא בעניינם, לא כל שכן מקום בו זוכו מחלקו הארי של כתב האישום.

בנוסף, עסקינן בחלוף זמן ניכר של למעלה מ-4 שנים מאירוע כתב האישום (**סעיף 40א(10) לחוק**), הגם שחלק מכך נעוץ בניהול ההליך ושמיעת ראיות כאמור.

לאור האמור, הרי שהימנעות מהרשעתם של הנאשמים, אינה רק מהווה חריג לכלל בפלילים לפיו משקבע בימ"ש כי נאשם ביצע את העבירה -ירשעו בדין, אלא שאף מהווה חריגה לקולא ממתחם העונש ההולם והראוי בנסיבות אלה, ואין לכך הצדקה בעניינם.

הלכה פסוקה היא כי מקום בו קבע בית המשפט שנאשם ביצע את העבירה- ירשעו בדין, ואילו הימנעות

מהרשעה מהווה חריג לכלל שיש ליישמו במשורה רק במקרים יוצאי דופן בכפוף לסוג העבירה ולפגיעה הקונקרטי בנאשם (ע"פ 2083/96 תמר כתבנמדינת ישראל פ"ד 337 (3) (להלן: "הלכת כתב").

לאחרונה קבע בימ"ש העליון (כב' הש' א' שהם) בהחלטתו כי ככלל- עבירה מסוג הפרעה לשוטר במילוי תפקידו אינה מסוג העבירות שבהן יש להורות על הימנעות מהרשעה (רע"פ 3208/15 דוד הקרי נגד מדינת ישראל (טרם פורסם, מיום 11.5.15), אלא שיש להוקיע בחומרה עבירות נגד עובדי ציבור בהן לוקח האזרח את החוק לידי. וכך נקבע שם-

"העבירה שבה הורשע המבקש, הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, אינה מסוג העבירות שבהן יש להורות, ככלל, על הימנעות מהרשעה. כפי שצויין, לא אחת, יש להוקיע בחומרה רבה מעשים בהם אדם לוקח את החוק לידי, לשם פגיעה והעלבה בעובדי ציבור במהלך מילוי תפקידם [...] וכל פגיעה שכזו צריכה להיתקל בקיר ברזל של אפס סובלנות, על מנת לגדוע אלימות מסוג זה במהירות האפשרית" (רע"פ 5579/10 קריה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2.8.2010); ראו גם: רע"פ 2450/15 אזרזר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (15.4.2015))."

דברים אלה נכונים וודאי נכונים מכוח קל וחומר לעניין תקיפתם של עובדי ציבור, ובפרט- תקיפת שוטרים, ורלוונטיים לענייננו, מקום בו נאשם 1 הורשע בהפרעה לשוטר במילוי תפקידו ונאשם 2 בניסיון לתקיפת אותו שוטר.

זאת ועוד, אף בהנחה כי בנסיבות אלה יש לשקול הימנעות מהרשעתם של הנאשמים בשל היות המעשים מצויים ברף התחתון של עבירות אלה, הרי שלא השתכנעתי כי יש בהרשעתם כדי לגרום למי מהם פגיעה קונקרטי בהתאם לתנאיה של הלכת כתב, מבחינה אישית ו/או תעסוקתית, אשר לא תפגע בשיקולי הענישה האחרים והמצדיקה חריגה מן הכלל.

בכל הנוגע לנאשם 1 הרי שבתסקיר צוין במפורש כי אין בהרשעה כדי לפגוע באופן קונקרטי בפרנסתו, בהיותו עצמאי בתחום המסגרות, ונאשם 2 - עובד כיום עם אביו בתחום מדידות אולם אין כל אינדיקציה כי החל בלימודים אקדמיים בתחום שיש בהם כדי להעיד כל בחירה בתחום זה כמקצוע בעתיד, או לחילופין- ראייה לכך שהרשעה תפגע ביכולתו לעסוק בכך בעתיד, אף בהנחה שיעשה כן.

יתרה מכך, בנסיבות אלה קיים שיקול ענישה מרכזי שעניינו הרתעה מפני הפרעה לרשויות אכיפת החוק במלאכתם בקיום צווים משפטיים ושמירה על החוק והסדר הציבורי, לא כל שכן- הרתעה מפני פגיעה בהם.

דברים אלה מקבלים משנה תוקף מקום בו הנאשמים אינם לוקחים אחריות על מעשיהם, רואים עצמם כקורבנות באירוע, ובכך- אינם מפנימים כלל את חומרת המעשים ואת חשיבות עבודתם של המשטרה ובתי המשפט.

לאור האמור, הרשעתם בדין של הנאשמים לצד ענישה הצופה פני עתיד, מקיימת את עקרון ההלימה, תוך מתן ביטוי הולם לחומרת המעשים מחד, ולסיכויי שיקומם מאידך.

6. לפיכך- הריני גוזרת על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1

- א. מאסר על תנאי בן 6 חודשים, למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור על העבירה בה הורשע.
 - ב. תיחתם התחייבות בסך 5,000 ₪ להימנע במשך שנה מהעבירה בה הורשע.
- לא תיחתם ההתחייבות - יאסר הנאשם למשך 45 יום.

נאשם 2

- א. מאסר על תנאי בן 6 חודשים, למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור על העבירה בה הורשע.
 - ב. תיחתם התחייבות בסך 5,000 ₪ להימנע במשך שנה מהעבירה בה הורשע.
- לא תיחתם ההתחייבות - יאסר הנאשם למשך 45 יום.

7. זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ז' בתשרי תשע"ו, 20 ספטמבר 2015, במעמד הנוכחים.